

'Op de overloop stond zijn nieuwe vriendin'

Voor kinderen is de scheiding van hun ouders vaak een dramatische gebeurtenis, zelfs als ouders een vechtscheiding weten te voorkomen. Sommige ouders kiezen een oplossing waarbij het kind nadrukkelijk op de eerste plaats staat.

door Ingrid Beckers

Een derde van alle huwelijken eindigt in een scheiding; vorig jaar waren dat er zo'n 32.000. Daarvan loopt een op de drie huwelijksontbindingen uit op een vechtscheiding. Regelmatig zijn de minderjarige kinderen de speelbal van hun al of niet strijdende ouders en lang niet altijd staat het belang van de kinderen voorop. Naar aanleiding van het gezinsdrama in Zeist, dat eerder dit jaar het leven kostte aan de broertjes Ruben en Julian, publiceerden de Inspectie Jeugdzorg en de Inspectie voor de Gezondheidszorg deze week hun onderzoek naar die gebeurtenissen. Het bleek dat sinds de echtscheiding zo'n vijftien hulpverleners en instellingen zich met het gezin hadden bemoeid.

Zij konden niet voorkomen dat de vader de kinderen doodde en vervolgens zelfmoord pleegde. De meeste ouders beseffen echter heel goed wat de gevolgen van een scheiding kunnen zijn voor hun kinderen. Uit een vorig jaar gehouden enquête door actualiteitsrubriek *EenVandaag* bleek dat zelfs in een vechtscheiding 65 procent van de ouders de belangen van hun kinderen centraal wil stellen. Maar ruim 75 procent erkende dat de kinderen desondanks schade hadden opgelopen. Een goede relatie tussen de ex-partners is een van de manieren om nadelige gevolgen van een scheiding voor kinderen te beperken. Sommige ouders gaan daar heel ver in. Drie voorbeelden van echtparen die na hun scheiding een creatieve oplossing vonden in het belang van de kinderen. Ze scheidden weliswaar als partner, maar bleven samenleven als ouders.

Marjan Weel met haar gezin voor de woning waar ze woont, rechts haar ex-man Amsel van 't Veld.

Arnel van 't Veld, de ex-man van Marjan Weel, met zijn kinderen voor het huis waar hij nu woont. foto's Raphaël Drent

Marjan Weel (45, foto) heeft co-ouderschap. De kinderen (15, 13 en 8) bleven in het ouderlijk huis, terwijl de ouders van woning wisselen. „Onze kinderen waren na de scheiding heel erg onrustig. Ze moesten huiltien als ze weer naar papa gingen. Bovendien woonde hij veel te klein. Voor ons was dat anderhalf jaar geleden de reden om de kinderen voorlopig het ouderlijk huis te gunnen en zelf om de week van woning te wisselen. Zij vonden het heel erg fijn; hun wereldje bleef hetzelfde en ze hoefden niet meer te slepen met lo-geertassen vol spullen. Zelf vond ik het in het begin wel lastig. Als ik naar het huis van mijn nieuwe vriend ging, miste ik de kinderen enorm. Ik had bovendien nergens een plek voor mezelf. Mijn ex-man en ik kunnen gelukkig goed overleggen. We maakten duidelijke afspraken over opvoeden en lieven het huis schoon voor de ander achter. Elke maandag was familie-beraad en mocht iedereen vertellen hoe het op dat moment ging.“

„Twee van onze drie kinderen zijn geadopteerd. Voor hen vonden we die veilige haven na de scheiding extra belangrijk. We hebben ze ook uitgelegd dat we er altijd voor hen zullen zijn, dat papa en mama als ouders een hand hebben. Om dat te kunnen doen, moet je elkaar iets gunnen en inzien dat je buiten het huwelijk op een andere manier nog goed met elkaar om kunt gaan.“

„Inmiddels heeft mijn ex een groter huis en zal de situatie veranderen. Al zouden we willen, financieel is het voor ons ook op langere termijn niet

mogelijk om drie huizen aan te houden. Toch denk ik dat we er goed aan hebben gedaan. De kinderen hebben rust en tijd gehad om in hun oude huis aan de nieuwe situatie te wennen. Hopelijk kunnen ze nieuwe veranderingen daardoor nu beter aan.“

Marja van Doremalen (55) woonde jaren vrijwel onder één dak met haar ex-partner en vier kinderen (19, 22, 23, 24). „Na de scheiding locht mijn ex een gezakkelde woning waar we beiden introkken. Op de slaapverdieping was een vrije doorgang en we deelden de tuin. Voor ons was dat geen probleem. We gingen tien jaar geleden met beider instemming uit elkaar. Daarna stond voor ons het belang van de kinderen voorop. Ik stimuleerde ze om veel naar hun vader te gaan. Anders was het contract denk ik wel verwaterd. De kinderen aten twee dagen per week bij hem. De rest van de week waren ze bij mij, maar altijd vrij om van het ene naar het andere huis te gaan.“

„Ook toen mijn ex een nieuwe vriendin kreeg, was dat geen enkel punt. Haar zoon sloep bij mijn jongste op de kamer in mijn gedeelte van het huis. Dan kwam ik haar 's ochtends wel eens op de overloop tegen. Die relatie hield geen stand, maar mijn ex en ik kregen een heel hechte vriendschap. Op een bepaald moment deden we een nieuwe poging als gezin en betrokken samen een grote boerderij. Geweldig vonden de kinderen dat.“

„Maar oude patronen en irritaties kwamen terug. En drie jaar later zijn we

Alle interview-landdataan werken mee aan het zojuist verschenen boek *Living together apart - Scheiden als partners, samen leven als ouders*. Het boek neemt verschillende samenlevingsvormen van gescheiden ouders onder de loep. Brigit Appeldoorn is co-auteur en scheidings-coach. Via het boek hoopt ze andere ouders te helpen met de invulling van positief ouderschap.

Living together apart. Uitgeverij Terra Linnoo, 19,99 euro.

opnieuw gescheiden. Ik bleef in de bijwoning van de boerderij wonen, de kinderen hielden hun slaapkamers. Zij hebben beide keren niet als scheiding ervaren, zeggen ze. Ze hoefden nooit partij te kiezen of met spullen van de een naar de ander te sjouwen. Er was ook nooit ruzie.“

„Mijn ex en ik gunden elkaar een nieuw leven, een belangrijke voorwaarde om zo te kunnen leven. Een nieuwe relatie van mijn ex was in 2009 aanleiding om de boerderij te verlaten en een woning in het dorp te huren. Zijn vriendin vond het moeilijk dat wij als exen zo dicht bij elkaar woonden. Die verhuizing voelde voor het eerst echt als scheiding, zeggen de kinderen nu. Ze waren daarna vier dagen bij mij en drie dagen bij hun vader. De jongste was toen 17, dus toen kon het ook wel. De kinderen vinden het jammer dat het zo gelopen is, maar ze gunnen ons ruimte voor onszelf. Ik heb nu een nieuwe partner die de oude situatie ook niet prettig zou vinden. Dat neemt niet weg dat we met zijn allen prima contact hebben.“

Brigit Appeldoorn (47) heeft co-ouderschap en woont met twee kinderen (15 en 19) twee straten van haar ex vandaan. „Na 21 jaar huwelijk en relatie therapie werd duidelijk dat we als stel niet genoeg meer samen hadden. Nog voordat de scheiding vond was, had mijn ex al een nieuwe relatie. Dardoor was er bij mij toch een hoop boosheid. Maar hoe pijnlijk de hele situatie ook was, ik vond dat de kinderen zo min mogelijk mochten lijden en stelde hun be-

lang metten voorop. De jongens zijn afwisselend een week bij hun vader en een week bij mij. Mijn ex woont met zijn partner en hun dochtertje in ons oude huis, ik woon twee straten verderop. Die nabijheid is vooral heel praktisch; de kinderen hebben vader en moeder altijd in de buurt. Maar daarmee ben je samen nog geen goede ouders. Het gaat erom dat je beiden het belang van de kinderen vooropstelt. Negatieve gevoelens over de scheiding heb ik bijvoorbeeld nooit met de kinderen gedeeld. Dat was af en toe best moeilijk hoor! Zo vond ik de geboorte van hun zusje heel heftig. Ik was zo bang dat ze het bij hun vader leuker zouden vinden dan bij mij. Toch ging ik met de jongens een kraamcadeautje kopen. Op zulke momenten moet je over je eigen verdriet heen stappen.“

„Inmiddels heb ik al eens op hun zusje gepast. Als het handig is voor de jongens, help ik ze met huiswerk of iets anders in het huis van hun vader en ik voel me daar welkom. Toen de jongste afgelopen zomer zijn eerste pilsje dronk, stuurde mijn ex een foto. Dat waardeer ik dan zeer – hij weet hoe moeilijk ik het vind om mijzelf te missen. Belangrijke gebeurtenissen, zoals een diploma-uitreiking of verjaardag, vieren we nog steeds samen. In het begin is dat gek, maar het went.“

„Er is een goede vriendschapshand ontstaan tussen de volwassenen, onder wie mijn nieuwe partner. Dardoor zien de kinderen dat het einde van een relatie niet hoeft te eindigen in ruzie.“

reageren? spectrum@depersdienst.nl

Gebruikersnaam

Wachtwoord

Onthoud mij Inloggen

Word [hier](http://niewestap.nl/registreren/)
(<http://niewestap.nl/registreren/>)
gratis lid.
Onze [niewsbrief](http://algemeen/nieuwsbrief/)
(<http://algemeen/nieuwsbrief/>)
ontvangen?

[Home \(http://niewestap.nl\)](http://niewestap.nl) [Blogs](#) [Serious](#) [Fun](#)

[Community \(http://niewestap.nl/activiteiten\)](http://niewestap.nl/activiteiten)

[Over ons \(http://niewestap.nl/algemeen/over-ons/\)](http://niewestap.nl/algemeen/over-ons/)

[Partners \(http://niewestap.nl/partners/\)](http://niewestap.nl/partners/) [Zoek](#)

Nieuwe Stap Interview

Lees alle interviews
(<http://niewestap.nl/column>)

de Wijnbeurs >

(<http://niewestap.nl/etalage/centrum-voor-jeugd-en-gezin/>) Wijnbeurs/

Interview met Brigit Appeldoorn, Living Together Apart (<http://niewestap.nl/column/interview-met-brigit-appeldoorn/>)

OKT
10

Door: [Nieuwe Stap \(http://niewestap.nl/column/van/Nieuwe-Stap\)](http://niewestap.nl/column/van/Nieuwe-Stap)

Aanleiding om met Brigit Appeldoorn (echtscheidings- en relatiecoach bij adviesbureaus "Jouw leven in de steigers" en "Het Relatie Advieshuis") in gesprek te gaan, is het boek "Living Together Apart, Scheiden als partners, samenleven als ouders". Het boek laat zien dat er, naast scheiden of blijven, ook een derde weg mogelijk is, waarbij je een punt zet achter je liefdesrelatie, maar wel blijft samenleven als ouder. Aan de hand van voorbeelden uit de praktijk - er werden zo'n 25 gezinnen geïnterviewd - biedt het boek inspiratie aan iedereen die een nieuw ouderschapsmodel op zijn of haar manier wil invullen. Het boek kwam tot stand in samenwerking met Jos Willems (initiator) en Maaike Goyens en is een Belgisch/Nederlandse co-productie.

Bij Elseke aan de keukentafel vertelt Brigit lachend dat zij er zelf niet aan had moeten denken om direct na <http://niewestap.nl/column/scheiden-3-jaar-geleden> 3 jaar geleden, naast haar ex te wonen. Geschakeld wonen, waarbij de kinderen door een <http://niewestap.nl/column/scheiden-3-jaar-geleden> van het ene huis naar het andere kunnen lopen, is één van de voorbeelden die in het boek aan bod komen. "Nee, toen <http://niewestap.nl/column/scheiden-3-jaar-geleden> was er nog geen emoties te heftig en had ik behoefte aan afstand. Het zou niet goed gevoeld hebben. Ik dacht zwart/wit; je gaat scheiden, je zoekt een andere woning en je kijkt wat je regelt rond de kinderen. Dat er nog veel meer mogelijk was, daar stond ik niet echt bij stil."

Een ander voorbeeld dat in het boek wordt besproken is birdnesting, waarbij de kinderen in één huis wonen en de ouders wisselend bij de kinderen wonen. Maar alle variaties zijn denkbaar. Het boek wil niet een bepaalde weg wijzen; "als het voor de kinderen en jullie goed is, is het prima", licht Brigit toe. "Als je je partnerrelatie kan loslaten en kan scheiden van de ouderrelatie kan je heel ver komen. Scheiden is vaak een proces van jaren, met verschillende rouwfases. Ieder doorloopt zijn eigen proces."

De meeste ondervraagden kozen niet direct aansluitend aan de scheiding voor Living Together Apart. "Het vereist een bepaalde basishouding, je moet je niet laten leiden door emoties en je moet durven om je ex respect te geven en hem/haar een goed leven te gunnen."

Om te testen of je over de juiste basishouding beschikt kan je een vragenformulier invullen dat gratis te downloaden is via www.livingtogetherapart.eu (<http://www.livingtogetherapart.eu>)

Brigit vervolgt, "kijk naar de feitelijke situatie: wat is de leeftijd van de kinderen - bedenk hoeveel jaren ze nog jouw directe zorg en aandacht nodig hebben -, hoe zien hun karakters eruit, is de woning geschikt of kunnen er geschikte woningen gevonden worden, is het financieel haalbaar. Het is zaak om out of the box te denken. Maar ook om je eigen grenzen te bewaken. Het moet ook in jouw leven inpasbaar zijn. Zorg in ieder geval dat je een eigen fysieke ruimte hebt, een plekje alleen van jou, en maak afspraken over praktische zaken. Je zoekt naar manieren waarop jij de ander nog steeds als ouder accepteert. Je komt achter elkaars voordeur, waarbij nieuwe partners ook weer vrienden kunnen worden."

Er zijn geen officiële aantallen bekend van mensen die op een alternatieve manier hun ouderschap na een scheiding vormgeven. "Je moet veel uitleggen aan omstanders; omdat die het moeilijk vinden om te begrijpen dat het ook op deze manier kan. 'Dat kan toch niet, jullie zijn uit elkaar en dit kunnen jullie wel samen regelen?' Dus mensen lopen er niet mee te koop. Maar ik ben er van overtuigd dat veel meer gezinnen een derde weg gevonden hebben dan wij denken."

<http://nieuwestap.nl/wp-content/uploads/2013/10/LTA.jpg>

De eerste 9 maanden rond de scheiding hebben Brigit en haar ex birdnesting gedaan. Mijn slaapkamer was mijn eigen domein, maar de rest van het huis was gedeeld. Op een gegeven moment ging mijn ex zo over mijn grens heen dat ik flüpte. Ik heb een statement gemaakt naar mijn ex en aangegeven dat ik letterlijk en figuurlijk ruimte nodig had om te voorkomen dat de boel zou escaleren. Zodra ik de sleutel van mijn nieuwe woning kreeg ben ik daar gaan slapen en wonen. Een kaal huis en in de ijzige kou op een kampeerbedje, maar dat gevoel van vrijheid!"

Hoe hoopgevend is het om te horen dat Brigit nu, 3 jaar later, best een geschakelde woning met haar ex zou willen delen en inmiddels al heeft opgepast op het kindje van hem en zijn vriendin. "Onze familie is groter geworden en we steunen elkaar. Je kunt het dus op enig moment loslaten. Het was een fase in mijn leven en ik wil mij liever richten op de toekomst. Dat is voor ons allemaal het allerbeste."

<http://twitter.com/nieuwestap>

<http://www.facebook.com/pages/Nieuwe-Stap/276125335782698>

<http://nl.linkedin.com/in/anneteshulsker>

<http://nl.linkedin.com/pub/etske-damen-ruijgrok/1b/614/648>

[/algemeen/vaalgemeen/over-ons](#)